



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et  
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

**Stengel, Georg**

**Ingolstadij, 1647**

§. 15. Sancta Liberata obtenta à Deo barba virginitatem defendit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

duxerant; postea laude & gratijs Deo dictis, adductam domum reduxerunt; vbi postquam septem annis superuixit, mortè piè religioseque obiit, ipso vitæ exitu testata, meliùs sibi fuisse, loqui non potuisse, quàm malè esse locuturam. Quod etiam aliæ lingulacæ & blateratrices fæminæ optare deberent. Minùs enim deforme est, defectu corporis, quàm virtutis laborare. Quamuis & malus spiritus linguam subinde vinctam teneat, ne Deum laudet. Hinc *eiecto demonio locutus est mutus.* Itaque & Matth. 9. tacere aliquando malum est, & loqui bonum; aliquando autem satius, non posse loqui, quàm nimis loqui; vt & silentium, & eloquium à Deo, vel diabolo possit provenire.

## § XV.

*S. Liberata obtenta à Deo barba virginitatem defendit.*

Quemadmodum autem grande beneficium fuit huic mulieri, linguæ vsu fuisse destitutam, ita & aliæ piæ fæminæ, vt pudicitiam tuerentur, ipsam formæ suæ destructionem, tanquam beneficium, à Deo petierunt. Adeò quod monstrosum est Mundo, pulchrum est Deo. S. Liberata, Martyrolog. Roman. Mo-

B b 3

alio-

Ian. ad  
Vsuardū,  
& Abbas  
Anhusan.  
in Stem-  
mat.  
Christi.  
20. Iulij  
post Bar-  
tholom.  
Riccium  
in trium-  
phal.  
Christi  
erucifixi.

alioqui Wilgefortis, apud Belgas Ontkom-  
mera, Germanis Onsummernuß dicta,  
Regis Portugalliaë filia, clam Christiana,  
nescio parente, omnium totius regni for-  
mosissima habebatur, quam speciem vnā  
cum virginitate Christo addixit. Sed non  
defuit generosæ menti tentator, vt virtu-  
tem etiam pugna redderēt illustriorem.  
Abierat è mortali vita mater eius. Pater  
qui sine vxore nolebat viuere, cūm spon-  
sam circumspiceret, nullam potuit hac fi-  
liā suā vel nobiliorem, vel venustiore re-  
perire, quæ videbatur ex omnibus gratijs  
composita. Ethnicus igitur homo nihili  
faciens reuerentiam sanguinis, eam in-  
coniugium expetijt. Liberata exhorruit  
petitionem incestam, potiusque millies  
mori maluit, quàm consentire in nuptias  
tam inauspicatas. Quid, inquiebat, pater  
meus Oedipum aget? ego eadem & filia,  
& vxor illi ero; filij autem mei, si quos  
genuero, fratres mei vocabuntur? Absint  
à me tales nuptiæ. Quæ nullas volo, etiam  
acceptabo inhonestas? Quàm infandus  
hic esset Hymenæus? An non

*Pronuba Tisiphone thalamis ulularet in  
istis?*

*Et caneret mœstum denia sarmen auis?*

Primum precibus agens,

*Da mihi perpetua genitor charissime, di-*  
*xit*

*Virginitate frui, dedit hoc pater antè*  
*Diana.*

Postea etiam grauioribus verbis tedas iugales execrata est. Vidisses contrarios vtrunque motus. Quantum filia à tali connubio abhorrebat, tantum impurus parens ambiebat, cuius desiderium ipsa negatione incendebatur. Itaque in eo res erat, vt filiam quantumuis matrimonium detrectantem, regia potestate adigeret ad nuptias adornandas. Quò fugeret innocens virgo; iubente patre, cogente rege, nisi ad eum, qui est rex regum, & naturæ Dominus? Illum ergo contentissimis precibus orauit, vt id, quod patri maximè esset illecebrosum, & causa tam infandæ petitionis, in se mutaret, formamq; illicitè insigniter deuenustaret. Audiit hoc votum Deus, atque vna nocte ita eam vehementer deformauit, vt die altero viri, non feminae ampliùs speciem præ se ferret. Barba enim hispida, & prolixa mentum illius genasq; contexit vndique, verum hoc omni-

bus & subitum monstrum videbatur. Parens ita demutatam nec pro femina, nec pro filia agnouit, sed, quòd comperisset, esse Christianam, diris eam tormentis subiectam, tandem in crucem clavis affixam crudelissimè interemit; hoc ipso postea, in toto terrarum orbe celebratam, quia barbata virgo mori maluit, quàm incæsto coniugio fœdari.

## §. XVI.

*Galla vidua amore castitatis barbata.*

Tanta est Numinis prouidentia, tanta Conditoris cura, vt Christus, verè dixerit:

Matth.

Jo. 30.

Luc. 21. 18.

*Vestri capilli capitis omnes numerati sunt; & quidem ita numerati, vt alibi addiderit:*

*Et capillus de capite vestro non peribit.* Quod si capillus de capite non cadit, sine prouidentia Dei, multò minùs sine eadem prouidentia illi accedet. Numinis igitur & sapientia & bonitas est, etiam feminae barba, sub qua tutò castitas potest latere, quæ utique plus pulchritudinis habet, quàm vlla etiam in hoc sexu barba monstrositatis. Quare etiam in hunc numerum apponenda est Romana illa vidua, de qua D.

S. Greg.

lib. 4. dia-

log. c. 13.

Gregorius ita scribit: *Gothorum temporibus*

*Galla huius urbis nobilissima puella Symmachi con-*